

۲۰۲۲/۰۴/۲۳

پوهاند محمد بشير دوديال

د ځمکې ورځ Earth Day

د اپریل ۲۲مه، د غویي دوهمه؛ د زمکې ورځ ده، زموږ په لوی کهکشان کې هغه یواځنی غونډاری چې زموږ ژوند ورباندې ممکن دی. له نیکه مرغه چې دبشریت د کلیزو پړپړانو دغه ورځ هم ثبت او ټول بشریت د زمکې دساتنی ارزښت ته رابولي. کله چې موږ د خپلې زمکې د یواځنی غونډاری په هکله خبرې کوو، نو خامخا د (باربارا وارد) نوم ریاډیری. داهغه اقتصاد پوهه وه چې د زمکې، چاپیریال او چاپیریال مسایلو په اړه یې لیکنې کړې دي. هغې د اقتصاد او چاپیریال، د پایداره پرمختګ او د بیوزلې د له منځه وړلو په برخه کې ژور علمي کار وکړ، د زمکې اقتصاد یې تشریح کړ، له زمکې یې دبشریت په خیر استفاده وښوده او زموږ د دغه ګډ کور د راتلونکې په اړه یې اندیښنه وښوده. په ۱۹۶۶م. کال کې یې د خپلې وینا په ترڅ کې د یواځنی یوې زمکې (Only one Earth) اصطلاح په غوره کولو سره د نړۍ د سیاست پوهانو، اقتصادپوهانو او لنډه دا چې د ټولو نړیوالو او د ځمکې ډګرې د اوسیدونکو پام چاپیریالی ستونزو او معقولو اقتصادي تدابیرو ته راواړاو. خدای پرکړی چې ډیر ژر هغه ګواښونه رفع او دفع شي، کوم چې دې وروستیو کې زموږ د ژوند دغه ګډ کور ته متوجه شوی. دا ګواښونه، ذروي جګړې، د زمکې ککړتیا او دی ته نور تهدیدونه دی، امید دی چې بشردوست ځواکونه دی ته اهمیت ورکړي.

زمکه بیلابیل مفاهیم لري، لکه: ټوله زمکه (زمورسپاره)، وطن، هیواد، کرونده، د زمکې مخ، یوه ساحه، محل، ځای، خاوره، earth، soil، ground، او land. افغانستان ته یې د یوه زراعتی هیواد په توګه؛ د تولید دیوی منبع توګه مفهوم مهم دی. دا چې د بیوزلې او لوړې له ستونزې سره مخ دی، نو په دې کې زمکې یو مفهوم (land) دی، په دی مفهوم سره زمکه په اقتصاد کې یو مهم تولیدي عامل دی چې په ثابت مقدار سره موجوده ده، خو له بده مرغه موږ د دغه ثابت مقدار په استعمال او ارزښت نه پوهیږو. دا یو درې بُعدی مفهوم دی چې د ځمکې سطح، ژورنیا او اړخونه احتوا کوي. په دې کې د کرنې ځمکه (خاوره) معادن، جغرافیایي ځانګړتیاوې، ځمکه یو شمېر طبیعي شتمني لکه اوبه، بوټي او داسې نور لري. د زمکې اقتصاد (land Economics) د اقتصاد د علم هغه برخه ده چې ځمکه د تولید یو عامل او غیر منقوله (نه لېږدېدونکې) شتمني بولي او دغه شتمني د ځمکې هغه ساحه را اخلې چې په هغې د مالکیت حق موجود وي او استفاده ورڅخه کېږي. یا په بله دنیا د ځمکې اقتصاد د ځمکې ټول طبیعي او د انسان په لاس جوړ شوي هغه منابع دي، چې په هغو باندې د ځمکې سطح کنترول لري، لکه حاصل ورکونکې خاورې، دا ویو منابع، ودانۍ، کرونده، کان ځنګل، وحشي ژوي او نور چې هر یو یې په ځمکې پورې تړلي او هر یو یې د ځمکې ارزښت او چټولای او کمولای شي. په همدې خاطر اوس د (The Highest and Best Use of Land) موضوع ارزښت پیدا کړی دی.

افغانستان یو پرمختیایي او جګړه ځپلی هیواد دی، نو ځکه یې اقتصادي وضعیت ډیر ښه ندی. دا د اقتصاد پوهانو مسئولیت دی چې ناوړه اقتصادي حالت ورغوی او هیواد د پرمختیا په لوری رهبري کړي. د دې مقصد لپاره تر ټولو لومړنی ضرورت پوهه ده. په پوهې سره غوره اقتصادي پلانونه او انکشافی ستراتیژیکاني جوړیدای شي. د پوهې او اوچت ظرفیت په واسطه بشری نیرو او طبیعي منابع په کار لویږی او ټولنه د رفاه او هوساینې خواته بیولای شو. دلته هدف له محدودو منابعو څخه د پراخو او زیاتو احتیاجاتو پوره کول او د منابعو ښه تخصیص کول او په ښه کول دي.

طبیعی منابع، چې الهی تحفه ده؛ هر هغه څه ته وایې چې مونږ ته گټوره او په موجوده شرایطو کې لاسته راشي او لاسبری وړ باندې ممکن وي. کیدای شي د خامو موادو او په نا مرتب شکل وی، یا تولیدی عامل وی او د پروسس په واسطه ارزش پیدا کړی یا هم مستقیماً مصرف شي، چې په دې کې ترټولو مخکې زمکه راځي. زمکه، سیندونه، غرونه، چمنونه او نور ټول الله پاک زموږ دگټې لپاره خلق کړی او زموږ لپاره یې مسخر کړی دی. دا د بشر په لاس نه ده جوړ شوی بلکه په طبیعي بڼه د خپل پیدایښت په سیمه کې ملکیت گڼل کېږي، چې د اوسیدو د محل ترڅنګ، د تولید یو عامل دی. پرزمکه باندې د نورو اقتصادي او حیاتي فعالیتونو ترڅنګ موږ کښت کوو. کښت او کرڼه ټول هغه فعالیتونه او مدیریتی اجرات چې په کروندو کې د کرنیزو محصولاتو د تولید او د ځمکې له زیرمو او د اقلیم له شرایطو په گټه اخیستی سره د ونو- بوټو او څارویو د روزنې په خاطر ترسره کېږي. دلته بیولوژیکي او اقلیمی عوامل یو بل سره ترکیب کېږي او د انسان د کار په مرسته غذایی توکي چمتو کېږي.

اوس بشریت دزمکې د ډیر قیمتي او حیاتي ارزښت له مخې، دی ته اړم دی چې ثبات لرونکی کرنی (sustainable agriculture) ته پام وړوی دا هغه کرڼه ده چې د کرنیزو محصولاتو د تولید هغه طریقې چې په هغو سره اوسنی نسل ته حاصل ترلاسه، خو راتلونکي نسلونه یې برخې نشي. په دغه ډول کرڼه کې د ژوند د چاپیریال، اقتصادي، ټولنیز، حقوقي او سیاسي بیلابیل اړخونه رعایت کېږي. په دغه ډول کرڼه کې ځمکې څخه استفاده اکثر حد کې او د خاورینوسرچینو ساتنه ډاډمنه وي. دا احتیاط له پیږیو راهیسې رواج شو: په ۱۷ او ۱۸ مه پیږی کې ریکاردو، لیبیک، مایر او ډورینگ د ځمکې اهمیت او اقتصاد وښود، په ۱۸۹۲ کې د امریکې ویسکانس په پوهنتون کې ریچارد تی د طبیعي منبع او ځمکې د جایداد په هکله یو سیمینار ارایه کړ. دشلمی پیږی په لمړی نیمایي کې طبیعي منابع د امریکې په پوهنتونونو کې د یو اکادمیک دسپلین په توگه تبارز وموند. وروسته بیا رالی بارلو زمکې په اړه ډیر غوره نظریات ورکړل او دا سلسله روانه وه، بشریت د ۱۹۷۰ م. کال څخه وروسته د کلینزو په پانوی باندې یوه ورځ (د اپریل ۲۲مه) د ځمکې د ورځې په نوم ونوموله. د دغې نظریې مخکښ گایلورد نلسن و. د دغې ورځې لمانځنه په دې موخه کېږي چې بشریت چاپیریال ساتنی، د خاوری ارزښت او د ځمکې استعمال ته ځیر کړي.

په دې لړ کې بل اقدام، د ملتونو هغه مهمه غونډه وه چې د ۱۹۹۲ م. کال د جون په میاشت کې د برازیل په ریو د ژنیرو ښار کې د چاپیریال او پرمختیا د مسایلو په اړه د earth summit ترعنوان لاندې دنړۍ د ټولو هیوادو دپوهانو په گډون متخصصینو او چاپیریال پیژندونکو او توافق تر سره شوه چې دزمکې له ورځې سره نږدی اړیکه لري.

په اقتصاد کې زمکه د پانگې، کار او مدیریت تر څنګ یو مهم تولیدی عامل دی، په تیره بیا د افغانستان په شان یوه داسې هیواد ته چې له یوې خوا یې کرڼه مهم مسلط اقتصادي سکتور او له بلې خوا کرنی ته مساعدې زمکې ډیرې لږ دي، دغه عامل حیاتي او ستراتیژیک اهمیت لري. په تیرو وختونو کې د بې کفایتې حکومتونو، فساد، بې ظرفیتې ادارو او معقولې پالیسۍ د نه لرلو له امله ډیرې غوره او کرنیزې خاوری له منځه تللي، یا سمه استفاده ور څخه نده شوې، یا هم تر نامناسب استعمال لاندې راغلي او یا هم خاوره له لاسه وتلي ده. حیرانونکي خبره ده چې لا اوس هم د زمکو نهه ډوله استعمال نه دی تعریف او تفکیک شوی او د هر استعمال حدود ندی ښودل شوي. دغه استعمالونه دای دي:

commercial & industrial sites, pasture & grazing lands, Residential land, crop lands, forest land, mineral land, recreation land,

زمکه په ثابت مقدار سره موجوده ده چې په اندازه کې یې زیاتوالی هیڅ امکان نه لري. په همدې خاطر دنړۍ په ټولو هیوادو کې په دې برخه کې ډیر محتاطانه پلانونه تطبیقېږي او د زمکو پالیسۍ د حکومتونو د کار یوه مهمه برخه جوړوي. افغانان وایې چې موږ ته خپله خاوره گرانه ده، خو واقعیتونه دا خبره نه تاییدوي، دوی هر کال ډیره زیاته اندازه (په زرگونو ټنه) خاوره له لاسه ورکوي او په ساتنه او دفاع یې نه پوهیږي، له بلې خوا خاوری او زمکې ته تدبیر هم نه لري. تر دې هم خواشینوونکي خبره داده چې علمی بحثونو سره یې هم نااشنا یاستو او د کرنی وزارت، شهر سازی،

اداره مستقل اراضي، چاپيريال ساتني اداره او نور د زمکې او خاورو په هکله لازم مطالعات، پلانونه او د راتلونکي اټکلونه نه لري.

په افغانستان کې د ۶۵ ميليون هکتاره ځمکې څخه يوازي ۸ ميليون هکتار ځمکه (يا نږدې ۱۲ سلنه) د کرنې وړ ده. دې ته (arable land) وايي. نورې زياتره سيمي غرونه او يا دښتي تشکيلوي. افغانستان په توليزه توگه وچ-سارايي اقليم لري. زياتره سيمي په يو کال کې په منځني توگه د ۴۰۰ ملي مترو څخه لږ د باران اوبه تر لاسه کوي، نو ځکه کره د خړوبولو په ذريعه کيږي او د اوبو لگول د کرنې اصلي عنصر دی، د کرنيزو زمکو خړوبولو ته مصرفيږي. د کورنيو جگړو څخه مخکې په هيواد کې د درې ميليونه هکتارو ځمکو د خړوبولو توان موجود و، اوس صرف دوه ميليونه هکتاره ځمکه تراوبو لاندې ده، يعنې آبي کښت ساحه کمه شوې، خو زياته شوې نه ده، حال دا چې نفوس دوه برابره شوی دی!

بايد هيره نشي چې د درې برخو څخه دوه برخې خوراکی مواد په سيده توگه او يوه بله برخه يې په ناسيده توگه له کرنيزې ځمکې څخه تر لاسه کيږي. دا محصولات د ژوند کولو د پاره په اساسي توگه مختلف ډولونه دي؛ لکه: باغداری، دغلو-دانو توليد، سابه، دمالداري لپاره علوفه، الياف او نور. په افغانستان کې د دغو ټولو توليد ناکافي دی، نو ځکه زموږ خوراکی توکي له بهر څخه وارد يږي. د غلي کمښت نوره نړۍ کې هم محسوسيږي، ويره ده چې څوکاله وروسته به هيڅ هيواد زموږ مومنو اومسلمانو وطنوالو ته يو کپ ږوي او يو پاو غله هم ورنکړي، ځکه هر هيواد به په خپل غم کې وي او افغانان د ترحم او زړه سوي داسې څه نه لري چې نړۍ دې ورسره مرسته وکړي.

د کرنيزو زمکو مطالعه بنسټي چې د هيواد اکثريت کروندې کوچنۍ دي (۶۰ سلنه کروندې، صرف له يو هکتار څخه نيولې تر پنځه هکتارو پورې دي. چې ۹۰ سلنه زراعتي زمکه جوړوي). له دې امله د بزگرانو زياتره کورنۍ کولای شي د خپلې اړتيا وړ غله وکړي، خو څو وروستيو کلونو کې دزمکو مافيا او قاچاقبرو دغه زمکې يا په زور يا په نيمه بيه دوی څخه رانيولې، د کوچنيو کروندو خاوندانو د مجبوريت له مخې خپلې کروندې په مافيا پلورلي. مافيا دغه شنه ساحه او کرنيزې زمکې په نورو استعمالونو له کاره و ايسټي. د حاکميتونو په تاريخي بهير کې د حامدکرزي په نوم د حاکميت دوره کې چې فساد تر ټولو زيات شوی و، کرنيزې زمکې هم له استفادې ووتې. د هيواد په کچه، د غلو کالني اندازه د ۲۰۰۵ او ۲۰۱۱ کلونو تر منځ ۳،۷ تر ۵،۶ ميليون متریک ټنه پورې رسیده. لکه چې ارزيايې شوی، د غنمو توليد او مصرف د نورو محصولاتو په سر کې دی. د افغانستان خلک غنم په ټولو خوراکنو کې زيات استعمالوي (هر وگړی په اوسط ډول په کال کې ۱۶۰ کيلوگرامه غنم مصرفوي) چې د نړۍ په سطح لورمقدار دی، حال دا چې نورو هيوادو کې د غنمو ترڅنگ لبنيات، سابه، ميوه او غوښه هم ډير مصرفيږي. په افغانستان کې د غنمو اوږه ۵۷ سلنه کالوري د ټولو خوراکی توکو له جملې تشکيلوي (د انرژي مهمه سرچينه). دا په داسې حال کې چې د غذايي مصونيت او غذايي حاکميت په هکله کوم شاخصونه او مطالعات نشته. د کورنيو جگړو څخه مخکې، افغانستان د غلو په توليد کې په ځان د ډاډه کيدو په حال کې و، يو څو کلونو کې يې حتا غنم بهر ته هم ليږل. مگر نن ورځ د نفوسو بې اندازې زياتيدلو، او دزمکو کمښت، په کرنيزو محصولاتو کې کمي، او همدارنگه د کښت وړ ځمکو کې کموالی راتلل، دا هيواد مجبور کړ چې هرکال ۱،۲ ميليون متریک ټنه غنم وارد کړي.

په دې وروستيو کې د ځمکې کمښت د زمکې اوانسان د انډول (Man – land ratio) اصطلاح رامنځته کړې ده. دغه نسبت دا بنسټي چې په هر مربع کيلومتر کې د انسانانو شمير مخ په زياتيدو دی.

که چيرې کرنيزه زمکه بڼه مديريت نشي، د لوړې ويره شته. همدا اوس يو شمير خلک د غذا د کمښت له امله خوريري او په سوی تغذي باندې اخته دي. د نورو عواملو تر څنگ په افغانستان کې د سيلاوونو له امله هم زمکه او خاوره تر تهديد لاندې ده. د دې ترڅنگ د نړۍ په کچه هم دکرنيزو زمکو د کمښت ستونزه پيدا شوې ده، مثلاً: د FAO د راپور پر اساس د خورو ۹۹.۷٪ برخه د زمکې د غونډاري له خاوريني برخې څخه لاس ته راځي او د ۰.۳٪ څخه لږ خاوره د سمندرونو څخه لاس ته راځي. د دې گړی د ۱۳ بيليونه هکتاره ځمکې څخه ۱۱٪ کرنيزې ځمکې، ۲۷٪ چمنې، ۳۲٪ ځنگلي، ۹٪ ښاري او پاته ۲۱٪ خاوره يې د مختلفو عواملو (لکه غرونه، شگي، ډيري گرمي او سرو) له امله د کر لپاره مناسبې نه دي بلل شوي. په ۱۹۶۰ ميلادي کې چې د نړۍ ټول نفوس درې بيليونه و، نو هر وگړی ته په منځني ډول نيم هکتار مځکه رسیده، خو اوس چې نفوس دوه چنده شوی دی او اقتصادي فعاليتونه لکه د

فابریکو، نقلیه وسایلو، کورونو، نویو بنارونو او مارکیټونو جوړول او دی ته ورته نور فعالیتونه هم پرڅه شوي، چی زیاته برخه یی په کرنیزو زمکو ترسره شوي دي. د دغو چارو بی سنجه اجرااتو په کرنیزو زمکو او تازه او شنه چاپیریال منفی اغیز کړی، د فی نفر زمکی اندازه یی کمه کړی چی اوسط یی ۰.۲۳ هکتاره ته راټیټ او د خوړو تولید کی یی کموالی راوستلی. خو دا اوسط په هر هیوادونو کې فرق کوی لکه امریکا کی د هر وگری په سر ۰.۴ هکتاره ځمکه رسیری او چین کی چی ۲۵ کال مخکی ۰.۱۱ هکتاره زمکه هر وگری ته سیدله، اوس و ۰.۰۸ هکتاره ته راکینته سوی، چی دا حالت د اندیښنی وړ دی. افغانستان کی تر ټولو غټه بدبختی دا ده چی د رهایشی، صنعتی، تفریحی، خدماتی استعمال لپاره پوره زمکی شته، خو د بی سنجه استعمال لاندې راوستو له کبله یی په کرنیزو تولیداتو او شنه ساحه منفی اغیزه کړی ده.

زموږ هیواد کی د ټولې نړی په پرتله د خوراکي توکو تولید کم دی. د امریکا متحده ایالات په کلنی ډول د هر امریکایی وگری لپاره ۱۴۸۰ کیلو گرامه خواره تولید وی او چین چی زیات نفوس لري، هم خپل هر وگری ته په کال کی د ۷۸۵ کیلو گرامه خواره تولید وی، افغانستان دي برخه کی ټقه ارقام نه لری، خو ویلای شو چی مقدار یی ډیر کم دی.

افغانستان کی د خاوری تخریب یوه بله ستونزه ده چی دا عملیه د پخوا په څیر په څو ځله ډیره سوی ده او هر کال ملیونونه هکتاره کرنیزی زمکی د کر او تولید څخه راگرځوی اود بارانونو، سیلابونو او بادونو په وسیله له حاصل څخه لویزی او ځینی زمکی بیا د ضعیفه کرنیز مدیریت (د زیم د نه ایستلو په سبب د خاورو مالگین او سوډیمی کیدلو او یا هم زمکو ته د ناوړه ترکیباتو او خرابو کرنیزو عملیو او دی ته ورته نوری عملیو) په سبب د کینت څخه وځی او یا هم کال په کال یی حاصل کی کموالی راځی

پرمختیایی هیوادونه او له دی جملی؛ افغانستان باید د اقتصادي ودی مرکزونه اوسی، ځکه د زرغوني ودی (Green Growth) عملی کیدل دلته له طبیعي منابعو (زمکی او اوبو) څخه ممکن دي. د طبیعي منابعو دا گټور استعمال د وگړو د ژوند کچه لوړوي او د اقتصاد د بهبود سبب گرځي.

زرغونه وده green growth یعنی له طبیعي منابعو، خصوصاً ځمکی څخه ښه استفاده . د زرغوني ودی لپاره زموږ په هیواد کی تقریباً ټول شرایط برابر دي. د افغانستان کرنیزوالی او پرمختیایی توب دا خبره نوره هم قوي کوي.

که موږ له فضا څخه د افغانستان نقشه وگورو؛ زموږ نیکونو له زرگونو کلونو را دي خوا د سیندونو ترغارو کرنی او مالداري ته انکشاف ورکړی، له هغه راهیسی زموږ هر کار او اقدام همدا د سیند ترغارو او په شنو کرنیزو ځمکو کی دی، بنارونه، سرکونه، مارکیټونه، عسکری میدانونه، ... ټول په همدې محدوده ساحه کی ترسره کوو، د نیکونو په لاسو موجورې کړی کروندی او ویالی ویجاری او زراعتی زمکی مو له منځه یووړی، خو له سیند او شنی ساحی یو څو گامه هاخوا په زرگونه هکتاره ځمکه بی استفادی پاتي ده. په تیره بیا دغه بی استفادی زمکه د ترانسپورت، خدماتی استعمال، رهایشی، صنعتی، بناري او نورو استعمالونو لپاره ښه مناسبه ده چی په هغوسره هم ددغو زمکو ارزش اوچتیری، تر استعمال لاندې راځی او هم شنه ساحه په خپل حال پاتي کیږی.

د ځمکی د مسایلو بشپړ سمون یو مهم ضرورت دی، اوس چی د ځمکو خپلواکه اداره چی په ۲۰۱۰ م. کال کی جوړه شوه د ځمکو د اداري او مدیریت د مسئولیت د بنسټ په توگه باید دغو مسایلو ته متوجه شي. له جگړو مخکی زموږ چارواکو مسئولانه چلند کاو، خو اوس کال په کال شنه ساحه تر یرغل لاندی ده او دزمکو لپاره علمی تدابیر نشته. له زمکی سره یوځای د اوبو منع هم مهمه اوزمکی سره تړلی ده.

د افغانستان د سیندونو له اوبو صرف ۳۰٪ څخه استفاده کیږی نوری ۷۰٪ یا له هیواده بهر وځی یا په شگو کی جذبیری. که چیری دهر هکتار لپاره په کال کی ۱۰۰۰۰ مکعب متره اوبه کافی وی نو په دغو اوبو ۵۵ ملیون هکتاره ځمکه خرویدای شی او دبریبنا دواسنی اندازی ۹۰ ځله بریبنا تولیدیای شی !!

که چیرې دقت وکړو، نو واضح به شی چې زموږ نیکونو د سیندونو په امتداد د ژوند ساحې غوره کړی او په همدې ساحو کې یې کر-کلیې ته انکشاف ورکړی و، ددوی د معیشت وسیله کرنه او مالدارۍ وه، کروندې، باغونه او خاوری یې روزل او ژوند ته یې دوام ورکاو. کله چې ژوند عصری، نور بیلابیل ساحات پراخه او نفوس ډیر شو، نو د سرکونو، مارکیټونو، ادارې ودانیو، خدماتی ساحو، سپورتی او تفریحی ساحو ته هم ضرورت احساس شو. له بده مرغه دغه ډول تاسسات ټول په پخوانیو کروندو یعنی شنه ساحی کې ایجاد او پخوانی باغونه او کروندې تر یرغل لاندې راغلل او زراعتی استعمال په دې نورو استعمالونو بدل له بلې خوا فاسدو شتمنو د ودانیو او بناوټو د جوړولو په ډول په ډول کوچنیو ځمکوالو کروندې تر لاسه کړې، کوچنیو بزگرانو د اقتصادي مجبوریت له مخې خپل باغونه او کرنیزې ځمکې په دوی باندې وپلورلې، نتیجه یې ډیره بده راووتله او غیر زراعتی ساحات همداسې یې نقشې اوبې استفادې پاتې شوي. د کندز زراعتی حاصلخیزه ځمکې نورې د شارکینو په حال کې دي، د شمالی بنایسته او حاصل ورکونکې قیمتی باغونه هر هر ورځ له منځه ځي، د کندهار ماله جات تر څو کلو مخکې دانگورو باغونه وو، خو اوس یې ښه ډیره خرابه ده، ننگرهار یووخت همیشه بهار و، خو اوس یې شنه ساحه او فارمونه له منځه تللي او ټولو کې کورونه، سراپونه، دموترو ادې، د موترو بارگنونه او نور جوړ شوي، حال داچې لږ وړاندې پریمانې دښتې یې استفادې پاتې دي، هره ورځ کروندې او باغونه ړنگ او د نورو استعمالونو لپاره تخصیص مومي... که دا سلسله دوام وکړي، راتلونکې نسل ته لویې ستونزې پېښېږي. داو اوس موږ باغونه او کروندې او شنه هر ورځ له منځه وړو، بیدیا او شاري ځمکې لا هماغسې یې استفادې دي، نو ځکه اقلیم ورځ په ورځ خراب، بیکاری زیاته، داخلي کرنیز محصولات کم شول، محسوس ارزشونه (بنایسته شین چاپیریال) له منځه ولاړ، پخوانی بزگر وزگار او ددوی د معیشت وسیله حیف او میل او په کرنیزو زمکو هغه تجملی بیخایه ودانۍ، هوټلونه، میدانونه، د ناقانونه وسله والو د اوسیدو محلات، د لوکسو غیر قانونی موترو تمخاونه او داسې نور جوړ کړل، چې هیڅ عایداتې او مفید اړخ نلري. دولتی ادارو هم روښانه پالیسی او دورنما پلانونه نه لری، اوس زموږ یو وزارت هم دخپلې ودانۍ مخی ته کم له کمه یو دوه هکتاره شنه ساحه نلري، یو روغتون هم ازاده فضا نه لری، دپوهنتونو او ښوونځیو ازاده فضا هم له منځه تللی چې دنړۍ هیڅ هیوادکې دا ډول وضعیت نه لیدل کیږي. نورو هیوادو کې آن در غرونو لنو کې زینه یې کروندې (bench terrace) جوړوي. دا هغه کروندې چې د تیرو د بارو په جوړولو سره طبقه په طبقه جوړې شوي وې. او د سیندونو غاړې هم تر اسبندی کوی، تراس بندې له یوې خوا د غرونو له لمنو او غونډیو څخه د کرنې لپاره د استفادې امکان برابروي، له بلې خوا د خاورو د له منځه تگ او شریډو مخه نیسي. دغه ډول تراس بندې پخوا د لغمان ولایت، کونړ، خوست او نورستان کې کیده، خو اوس نشته. د سیلاو د خاوری د رسوب له امله د لویو سیندونو تر غاړې جوړ شوي تراسونه یې هم یوه بیلگه ده. بل پرابلم دخاوری مینځل کیدل (erosion) دي، کله چې د باد، باران یا سیلاو له امله د یوې سیمې خاوري مینځل شي. دلته د خاوری بحرانی وچاریدل (catastrophic erosion) ډیر زیات دی. دا ډیر گړندی حد اوبحرانی تخریب دی چې په یوه کال کې له یو هکتار ځمکې څخه له ۲۰۰ مکعب مترو څخه زیاته خاوره مینځل کیږي. دا په خپل وار د debarred سبب ګرځي.

نورې نړۍ خپله کرنه په صنعتی کرنه (industrial agriculture) اړولې چې د زمکې ارزښت پکې ساتل کیږي، په جاپان کې آن د ودانیو پر سر شولې کې اود سمندر پرمخ یې مصنوعی پټي جوړکړي. بل د زمکې تلفیقي استعمال (integrated agriculture) دی. دا هغه کرکيله ده چې له زمکې څخه د اصلی تولید تر څنگ نورې موخې هم وې، لکه د یوې سیمې د خلکو لپاره د استخدام د فرصتونو برابرول، علمی تحقیق ترسره کول، د عاید زیاتول، د چاپیریال بډای کول، د بنایسته منظرو جوړول او د نویو وراپتیو معرفی کول، خو په نهایت کې د زمکو ښه استعمال دی.

ل اقدام د زمکې سمون (land reclamation) دی، چې موخه ورڅخه د ښه او اقتصادي استعمال په خاطر د ځمکې د توانمندی اوچتول دی. کولای شو چې د ځمکې د ځینو ځانګړتیاوو په بدلون سره ځمکه د استعمال لپاره اصلاح کړو لکه زهکشی کول، د ځمکې د تیرو ټولول، د لوړو ژورو هوارول او نور تخنیکي کارونه.

متاسفانه په افغانستان د ځمکې مقداری او هم غیر مقداری ارزشونه (محسوسې او نامحسوسې ګټې) او د ځمکې داستعمال موثریت له منځه ولاړ. باید داسې روښانه، علماً سنجول شوي او پلانیزه پالیسی ولرو چې د ځمکې استعمال ته معقول او

علمی شکل ورکړو، تر څو دغه مهمه طبیعي منبع چی په مقدار کې یې هیڅ زیاتوالی امکان نه لري، له لاسه ورنکړو، بلکې سمه استفاده ورڅخه وکړو. مورکولای شوی یوې معقولې پالیسی په لرلو سره هم زراعتی ځمکې په خپل بڼه او د عظمی حد استعمال او ګیورتوب کې راولو او هم د ځمکې نور استعمالونه پراخه او موثر شي. نو لاندی ټکی رعایتول ضرور دی:

- کرنیز تولیدات، دباغونو احداث(دهار تیکلچر وده)، شین ماحول او د ژوند تنوع حفظ کول.
  - له ځمکې غوره، اعظمی او اقتصادی استفاده کول،
  - د کښت ترڅنګ د ځمکې نور اته ډوله استعمال په خپلو ځایونو تر کار لاند راوستل او د ښارونو ناندډوله پرمختیا او د نفوسو د اسکان ستونزه حل کول،
  - عامه ملکیتونه ساتل، تولید عدالت او ثبات تامینول، بیوزلی کمول او د استخدام بڼه فرصتونه ایجادول او له دی سره یوځای د هیواد د یوې بلي طبیعي مهمی منبع (اوبو) د استفادې موثریت او چټول.
- راځئ د خپلو طبیعي منابعو په ارزښت پوه او د هغو علمی، معقول او پلانیزه استعمال ته پام وکړو. زمکه د تولید مهم عامل او د ټول بشریت ګډ کور یی وګڼو. خاوره باید له لاسه ورنکړو، ککره یې نکړو او د زمکو په مناسب استعمال ځان خبرکړو.

برای مطالب دیگر پوهاند محمد بشیر دودیال روی عکس کلیک کنید